

عنوان مقاله:

قابلیت دریاچه ارومیه به عنوان سومین ژئوپارک ملی و دومین ژئوپارک بزرگ خاورمیانه

محل انتشار:

دومین همایش علوم زمین و نکوداشت استاد پیشگام علم زمین شناسی ایران دکتر عبدالکریم قریب (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مسعود حبشی رضائی - دانشجوی کارشناسی زمین شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد آشتیان

راضیه محمدی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد آشتیان، گروه زمین شناسی، آشتیان، ایران

خلاصه مقاله:

دریاچه ارومیه بین استانهای آذربایجان غربی و آذربایجان مساحت کلی دریاچه ارومیه 5000 تا 6000 کیلومتر مربع و حجم آب آن 31500 کیلومتر مکعب می باشد. سطح آب این دریاچه حدود 300 متر از سطح دریاهای آزاد بالاتر است. در این دریاچه 102 جزیره کوچک و بزرگ وجود دارد که مساحت کل این جزایر کوچک و بزرگ 33486 هکتار می باشد. دریاچه ارومیه از نظر بوم شناسی و ژئوتوریسمی قابلیت های زیادی را دارا است. از دیدگاه زمین شناختی و تکتونیکی این حوضه حاصل عملکرد گسل های فشاری، مانند گسل تبریز، گسل زرينه رود است. دریاچه ارومیه در بخشی از پهنه خرد شده بین صفحه های عربستان و ایران و ترکیه قرار گرفته است. کوه های بلندی این دریاچه را احاطه نموده است. این دریاچه قابلیت تبدیل شدن به ژئوپارک ملی و فرا ملی را داراست. از جمله قابلیت های ژئوتوریسمی و ژئوپارکی این دریاچه می توان به: مناظر طبیعی و بکر آن، جزایر موجود با سیستم اکولوژیکی طبیعی و حیات وحش موجود در آنها، وجود مناظر زیبای زمین شناسی و زمین گردشگری از جمله عثمان یومروغی و کاظم داشی، ایجاد حوضچه های لجن درمانی و نمک درمانی اشاره نمود. در صورتی که این دریاچه به ژئوپارک مبدل گردد سومین ژئوپارک ایران بعد از ژئوپارکهای قشم و منطقه آزاد ارس، و از نظر فرا ملی دومین ژئوپارک بزرگ بعد از ژئوپارک قشم در خاورمیانه خواهد بود.

کلمات کلیدی:

دریاچه ارومیه، ژئوپارک، آذربایجان، ژئوتوریسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/118803>

